Ч. 65. Середа 29 марта (11 цьвітня) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Нове міністерство на Угорщині.

Ми подали вже, на яких услівях прийшло до мира межи мадярскою коаліциєю а Короною. В тих услівях анї слівцем не згадує ся про то, о що коалиция якраз найбільше добивала ся і що поправді довело було до цілорічної завзятої борби. Справу установленя самостійної армії угорскої і всї иньші справи войскові, які з тим вяжуть ся, полишено на боці а се іменно характеризує теперішний мир і дальшу ситуацию на Угорщинї. Як то, чи Кошут і єго союзники ґр. Андраші і ґр. Апоній зрекли ся вже зовсім сеї справи, о котру їм найбільше ходило, чи прийшли до переконаня, що то їх жадане противне інтересам Угорщини? Анї одно, анї друге; найважнїйшу справу спорну просто вилучено з условий мирових, відложено так сказати би на пізнїйше, щоби не доводити спору до крайности. Обі сторони заключаючи хвилевий мир, зробили то очевидно в тій надії, що час а з ним і обставини поможуть якось вийти з тої матнї, в котру як коаліция так і Корона загнали ся. Корона і єї дотеперішні дорадники клонячись до мира, припускали очевидно, що новий спосіб виборчий змінить ситуацию, ослабить загонистість тої кліки мадярскої, котра під кличем всякої независимости розуміє в практиці лиш своє пановане в краю, а на відворот проводирі коаліциї в тій вірі, що коли тепер зроблять малу уступку і залишать на хвильку справу войскову, осягнуть за то такі користи, котрі вповні їх вдоволять, бо поки що запанують они в краю і будуть могли так собі приготовити терен, що опісля все піде їм гладко і вже без труду.

Сї обставини треба мати на оцї, коли хочемо як слід оцїнити теперішний мир і ситуацию на Угорщинї а рівночасно і людий, що прийшли тепер до керми. Хто сї люди? Хибаж не тоті самі, що творили доси екзекутивний комітет коаліциї і верховодили в нїм? Отже тоті люди мають тепер творити переходове правительство, значить ся, они мали би перевести вибори на основі загального права голосованя, а відтак, коли би зібрав ся новий парламент, мали би они уступити і зробити місце другому правительству. Цікаво котрому? Може знову кабінетови Тіши або Феєрварі'го? Треба би бути хиба політично слїпим, щоби не видїти того, що теперішне правительство, що верховоди коаліциї, коли прийшли вже раз до власти і сили в державі, не пустять єї з рук. Длятого слова о якімсь переходовім правительстві треба уважати за пусту фразу. Як річи доси стоять, то певно, що хоч би й по заведеню загального права голосованя, котре буде на Угорщинї достоту таке саме як конституция в Росиї, теперішний кабінет дра Векерле не зробить місця нікому иншому як хиба кабінетови Кошута або якомусь иншому під проводом котрогось із своїх приятелїв. В виду такого стану річи буде відповідно пізнати близше ті личности, що тепер дістали ся до керми на Угорщинї.

Взявши добре річ під увагу, то теперішний угорский кабінет повинен би поправді називати ся „кабінетом Кошута, званим Векерлього“, бо то прецї Кошут був тим, що здвигнув коаліцию і він може найбільше причинив ся до того, що она прийшла до власти. Кошут то найінтереснїйша личність в теперішнім кабінетї і длятого зачнемо від него.

Франц Кошут, син Людвика Кошута, звістного борця із сорок-осьми років минувшого столїтя походить поправді по батькови із словацкого роду, отже не єсть Мадяром чистої крови, але мабуть тому, як був і єго батько, єсть тим ревнїйшим патриотом мадярским. Він має тепер звиш 64 літ. Ще осьмилїтним хлопцем дістав ся він був з батьком до воєнної неволї а відтак аж до 53 року свого житя проживав він на заточеню, головно в Італії. Франц Кошут учив ся початкових наук по мадярски дома, скінчив пізнїйше політехніку в Парижи

---

17)

Ледами і ночами.

(З анґлїйского — Макса Памбертона).

(Дальше).

Ґенерал усьміхнув ся і немов би любував ся заклопотанєм молодого чоловіка. Він нї своїми питанями нї своєю удаваною цікавостию не мав наміру довідати ся щось нового від Павла, бо в Кронштадтї знали всї дуже добре історию Мариянни Бест. Мимо того начальство було дуже занепокоєне, бо до Петербурга не сьміли дійти ніякі надто подрібні вісти про те, що стало ся, аби звідтам не роблено докорів недбалости. Як довго арештована була ще в Кронштадтї, не було причини побоювати ся чого иншого. Тому зволїкано з відосланєм єї до Петербурга. Там бо міг легко дізнати ся о всім який Анґлїєць, а що Анґлїя запялась би тою справою о тім всї знали. Роздумуючи над тим Стефанович спитав:

— Чи ви сказали що о тім полковникови Бонцови?

— Нїчого, пане ґенерале.

— А чому нї?

— Бо я хотів насамперед поговорити з вами і сказати вам, що арештована хора. Єї уміщено в келії положеній на полудне і дають їй там дуже лиху поживу. Она вправдї не жалувала ся на те, але я таки дещо бачив. Єї там морять голодом і она на такий спосіб певне не довго пожиє. Я обіцяв їй, що буду з вами говорити, бо не можу вірити, аби ви знали що о тім, що там діє ся. Я сказав їй, що ви мене вислухаєте: не забудете, що она Анґлїйка, та що велите єї перевести до форту Катерини. Пан полковник не зрозумів би того всього, з ним нема що о таких річах говорити; але з вами, пане ґенерале, то що иншого. Ви все будете тямити, що она була приятелькою ваших дїтий. Кронштадт нічого не зискає задля смерти тої дівчини. Але коли она остане при житю, то в Анґлиї буде на ціле житє назначена, коли там хоч дещо довідають ся о єї злочинї. А то також достаточна кара! І там о тім довідають ся, я певний того. Анґлїйских шпигунів всюди повно. Котрийсь з них скаже їм, що ми держимо в форті Александра арештовану і що она умираюча. Тоді вину за єї смерть звалять на вас, на вас, котрому чей не можна закинути ніякої лютости. Пане ґенерале, ви пішлете єї до форту Катерини, не відкажете моїй просьбі!

Єго горяча і палка бесїда здивувала навіть Стефановича, що хоч ніколи не забував на ріжницю в становищи, виявляв все для молодого офіцира прихильність. За цілий час кількох лїт, від коли ґенерал знав Павла, не бачив єго ніколи таким розворушеним і красноріччивим. Стефанович не любив, коли хто богато говорив, але тепер єго любов до молодого чоловіка, настроїла єго прихильно до єго бесїди. Він сказав собі, що Павло говорить правду. Они мали до дїла з Анґлїйкою, а єї приятелї могли їм наробити богато клопотів.

— Ґоворите як брат дівчини або як єї суджений, друже Павле — замітив.

Лице Павла почервонїло як грань.

— Не прошу о себе, пане ґенерале — відповів молодий офіцир — той час минув. Говорю лише як чоловік чести і совісти, коли побачити, що терпить женщина.

— І ви гадаєте, що муки тої дівчини скінчать ся, коли єї перевезуть до форту Катерини?

— Єї муки не скінчать ся, але будуть на всякий спосіб менші. Не буде мусїла їсти такої лихої страви, бо дістане лїпшу. Крім того дістане комнату, що не лежить під землею, буде мати вид на море. І чи ті полекші єї вязницї будуть для Кронштадту небезпечні?

Стефанович здоймив цвікер з носа. В однїй хвили передумав всьо, що могло вийти з того, коли згодить ся на просьбу Павла.

— То може тревати найбільше кілька днїв — сказав до Павла, що почав дрожати з неспокою. — Скорше чи пізнїйше почують про дівчину в Петербурзї, може тоді схоче єї переслухувати поліция і тоді наша робота скінчена. Тоді, сину, розпічнуть ся для неї найбільші муки!

Взяв перо і почав скоро писати приказ. Павло приглядав ся єму як голодний, що дивить ся на чоловіка, котрий ставляє на стіл їду.

— Занесіть то Серґієви — сказав ґенерал, написавши. — Ваша анґлїйска приятелька буде перед заходом сонця в форті Катерини.

X.

Покуса.

З легким серцем вийшов Павло з дому ґубернатора. Щастє знов завитало до него, всьо

і університет в Льондоні та став опісля інжиніром при зелізницях в Італії. Побіч свого занятя служив також свому батькови за секретаря і від него переняв очевидно ідеї своєї політики.

В 1867 р. вибрано Кошута два рази послом, але він за кождий раз не приняв мандату і займав ся дальше технічними роботами. В провертеню гори Мон Сені брав Кошут визначну участь а послідною его технічною роботою була будова сталевого мосту на Нілю в Єгипті, котру віддано єму на основі публичного розписаня оферт. Кошут заслужив ся був не мало також для Італії, котра сталась була для него другою вітчиною а італіяньске правительство відзначало его за то ордерами. З тілом свого батька приїхав Кошут в 1894 р. на Угорщину і тут зложив присягу яко угорский горожанин. Небавком вибрано его послом і тоді то взяв ся він за основане партиї независимости, котра відтак вибрала его своїм головою.

Кошут вів свого часу обструкцию против кабінету Банффі'го а его ділане в послідних часах звістне загально. Побіч ґр. Апонія був він підчас послідних виборів до парляменту найметкійшим і неутомим аґітатором. По подіях з 18 падолиста 1904 вибрано его президентом екзекутивного комітету коаліциї а дня 12 лютого 1905 відбувала ся історична подія, що син Людвика Кошута явив ся в цісарскій палаті у Відни. Кошут оженив ся був з Емілією Гобкіне, на причуд красного Анґлійкою, а коли она в 1887 р. померла, остав він і доси вдівцем. Кошут своїм, як рідко великим, загальним образованем перевисшає всіх теперішних проводирів мадярских і се, як також история его житя, есть причиною, що з малими вимками всі стають під его провід. Крім того есть ще Кошут й артистом в кількох напрямах; він і музик і компоніст, маляр краєвидів і портретів а рівночасно і різьбар. — В слідуючім подамо житеписи прочих членів угорского міністерства.

Вісти політичні.

Участь австрийских банків в российскій позичці. — Повитане угорских міністрів. — Події в Росиї.

З Відня наспіла вість, що австрийскі банки постановили взяти участь в российскій позичці, котра з кінцем сего місяця має бути затягнена в Парижи. Участь мають взяти майже всі банки всіх міст в Австриї. Після дальших вістий відбула ся вчера в міністерстві скарбу конференция, в котрій взяли участь шеф секциї Ґрубер, радники міністерства Тишль і Ціммер, директор австрийского заведеня кредитового, Блюм, прокурист дому банкового Ротшильда, Стедри і директор земского заведеня кредитового Тавеґ. Обговорювано участь австрийских капіталів в российскій позичці, котра буде виносити два міліярди рублів і буде опроцентована по 5 процент.

Вертаючих з Відня міністрів витано торжественно всюди на дорозі, а особливо опісля в Будапешті. На двірци в Пресбурзі промавляв до міністрів б. посол Янкович, а др. Векерле відповідаючи єму висказав радість з причини закінченя кризи і побіди народної ідеї. В Будапешті ждала на міністрів на двірци величезна товпа людий. Улиці, що ведуть до двірця були всі удекоровані. Коли появили ся міністри, то їх повитано так грімкими окликами „Ельєн!“ що Кошут через довгий час не міг прийти до слова, щоби відповісти на ту промову, яку до него виголошено. По Кошуті промавляли ще Векерле і ґр. Апоний. Наконець товпа коло двірця так збільшила ся, що сперла всю комунікацию. Люди кинули ся випрягати коні і хотіли самі тягнути міністрів і лиш на просьбу Кошута і Векерлього не зробили того. Аж в годину по приїзді на дворець могли міністри дістати ся до своїх домів.

Коли повірити вістям німецких ґазет, то в Ціриху арештовано вже одного з тих, що дня 20 марта сего року сьмілим нападом ограбили Товариство взаїмного кредиту на 875.000 рублів. Віденьским поїздом поспішним прибув там якийсь молодий Росиянин, котрого треба було віддати до шпиталю з причини пяцкого дуру, якого дістав в дорозі. Коли зревідовано его річи, показало ся, що він мав куферок набитий российскими банкнотами. Коли пяниця опритомнів, признав ся, що був проводиром тих, що ограбили згадане Товариство, і сказав, що називає ся Александер Беленцов. Показало ся опісля, що в Москві на почті був дійстно урядником якийсь молодий чоловік іменем Беленцов, котрого підчас страйку відправили зі служби. У Беленцова знайдено 37.000 рублів.

Новинки.

Львів, дня 10-го цьвітня 1906.

— **Є. В. Цісар** уділив з своїх приватних фондів громаді Березовиця мала, збаражского повіта, 200 К запомоги на будову церкви.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар іменував радниками висшого суду краєвого радників суду краєвого: Кар. Мисиньского, Стан. Крушельницкого і Алекс. Менциньского у Львові, дра Кар. Войнаровича в Черніівцях, Софр. Фолюсєвича в Перемишли, Володим. Лповского в Сяноці і Ад. Зоммера в Черніівцях; дальше іменував радниками висшого суду краєвого при трибуналах І. інстанциї радників суду краєвого: Кар. Кавецкого в Самборі для Львова, Льва Шеховича в Перемишли для Львова, Іос. Шимоновича у Львові для Станиславова, Герм. Ґарфайна у Львові для Львова і Ем. Штібера в Перемишли для Самбора.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрей Потоцкий виїхав передвчера на кількайцять днів зі Львова.

— **Засуджений дефравдант.** Антона Маєра, бувшого почтового возьного на краківскім двірци, обжалованого о крадіж 27.000 корон, засуджено на 3 роки тяжкої вязниці і зворот скарбови державі квоти 3876 корон, бо 23.124 корон відобрано від него. Жінку Маєра увільнено.

— **Дрібні вісти.** Дотеперішний управитель рускої ґімназиї у Львові в заступстві недужого дир. Харкевича, др. Емилїян Савицкий, виїхав вже до Тернополя, аби обняти посаду директора в тамошній ґімназиї Франц Йосифа. Заступником директора рускої ґімназиї у Львові став найстарший професор тої ґімназиї, п. Ізидор Громницкий. — В Петербурзі повісив ся банкир Генрик Бльох з причини маєткової руїни. — В Берґен помер звістний норвежский письменник Александер Кілянд, автор численних повістий і новель, перекладаних на всі культурні мови.

— **Обмежене еміґрациї** до Сполучених Держав північної Америки настане вскорі через заведене окремого закона в тій справі. Дотичний закон вже готовий і небавом війде в житє. Він постановляє, що кождий дорослий мужчина, котрий хоче дістати ся до Сполучених Держав, мусить мати 25 долярів готівки, а кожда доросла женщина 15 долярів, коли ціла родина має переступити границю Спол. Держав, то голова родини мусить виказати ся 50 дол. готівки. Кождий імміґрант, понад 16 літ віку мусить доказати, що уміє читати і писати в якій небудь мові. Неписьменним вступ до Сп. Держав заборонений. Хорі, калікі,

---

довкола него видавалось єму в иншім осьвітленю, весь було красше і веселійше, шум моря видавав ся его ушам як солодка музика, а зелені горби далекого побережа були для его очий розкошию. „Нині вечером — думав він — покине она форт Александра, нині вечером одержить ліпшу їду і побачить знов небо“. — Держачи папір в руці, ішов скоро улицею, аби віднайти Серґія і постарати ся, щоби так тяжко добутий приказ сейчас виповнено. У него звідкись взяв ся тепер усьміх і приязні слова для кождого знакомого, який его стрітив, але він ні з одним не хотів бесідувати і коли стрітив ся око в око зі старим Бонцом, проклинав ту хвилю опізненя.

— Ого! Біжите як заяць! — скрикнув Бонцо, виймаючи з уст циґаро, довге як пістолет. — Вертаєте назад до форту Александра?

Павло засьміяв ся і розвинув з радостию папір.

— Она вже не в форті Александра — відповів — нині вечером іде до форту Катерини. Ґенерал вже видав приказ.

Бонцо широко отворив свої хитрі очи.

— Отже так — сказав — Я вже догадую ся, що там щось стало ся. Отже Николай зворушений! Го го го! Она лежала перед ним на колінах, тепер іде він на колінах до неї. Дика історія!

Павло спитав себе мимохіть, чи той чоловік відчував коли любов або милосердіє для ближнього, але укривав свої гадки і не хотів умисно розуміти глум, який лежав в словах полковника.

— Ґенерал боїть ся, аби Анґлійці богато не говорили — відповів просто — і я гадаю, що цілком справедливо. До того она справді не дуже провинила ся, пане полковнику, і тому можемо їй дати якусь полекшу. Она в форті Катерини буде також безпечно замкнена, а ми від того не пропадемо, що она дістане ліпшу поживу, як в форті Александра.

Бонцо люто усьміхнув ся і хотів відійти, але нагле обернув ся ще раз і відозвав ся до Павла з удаваною рівнодушностию:

— Лише не гадайте, пане капітане, що можете з нею утечи. Она ще не є в форті Катерини.

Павло стояв мов громом ражений і з трудом здержав слово, яке єму на устах лежало. Він хотів остро відповісти, що не заслужив на такий докір, але Бонцо вже відійшов кількайцять кроків і тому молодий чоловік лиш сказав до себе:

— Она ще не є в форті Катерини.

Остаточно засьміяв ся над самим собою і пійшов дальше. По яких десятьох мінутах знов задержав ся і почав відчитувати письмо, яке держав в руці.

„Анґлійку випустити перед заходом сонця і віддати під сторожу капітана Себеньского в форті Катерини.

Кронштадт, 19 марта 1895.

Стефанович“.

Павло перечитав письмо три рази. Обертав его на всі боки, немов би шукав назвища, яке на нім мало би бути написане.

— Ого! — воркнув вкінци. — Забув написати назвище Серґія! Той, що то письмо покаже, може Анґлійку вивести з форту Александра. Команданта кріпости не буде ще там перед заходом сонця, буде в каварни або в бараках. Підофіцир не буде мені робити трудности, бо я іду просто від ґубернатора а тут є також его підпис. Боже великий, яка гадка!

Він ішов чим раз швидше. Гадка, яку єму Бонцо в форті підсунув, почала его живо займати. Якийсь голос шептав єму: „Плян може удати ся. Она не буде більше мучити ся; буде твоя на все, а твоїм обовязком буде уважати на те, аби она більше не зраджувала Кронштадту. Стане твоєю жінкою, а з тим разом приятелькою Росиї“.

Він голосно розсьміяв ся, як сьміють ся люди, коли наближає ся до них покуса, котрій оперти ся мають вправді волю, але не мають сили.

(Дальше буде).

умово недужі також виключені від в'їзду до Сполучених Держав.

— **Про вибух Везувія**, який в послідних днях проявив ся з незвичайною силою, доносять з Неаполя: Дощ попелу, що упав в послідні часі в Сан Джузеппе д'Оттаяно — на всхід від Везувія — знищив майно мешканців в цілій околиці. Звиж 200 осіб упало жертвою катастрофи. Дах церкви завалив ся в часі, коли люди були на богослуженю. Зпід розвалин добуто 49 трупів. Улицями не можна перейти. Власти зарядили, аби роздавано між населене поживу, ліки і підмоги. Члени королївскої родини відвідали Сен Джузеппе, аби пересьвідчити ся о розмірах катастрофи. В Неаполи небо погідне. В місцевостях Портічі, Резіна і Торре дель Греко, на захід від Везувія, дощ попелу все ще паде з малими перервами. Король з королевою, оглянувши цілу околицю навіщену вибухом, від'їхав вчера з Неаполя до Риму. Два вагони поїзду, що прибув з Потенци, вискочили із шин в наслідок грубої верстви попелу, якиїй застелив землю. Жертв в людях не було. Зелізнича комунікация перервана.

— **Труп в двох мішках від кави.** Сими днями в полудне найдено в Бигомі, на пруским Шлезку, в страшний спосіб порізаного трупа мужчини в віці від 20 до 23 літ, завязаного в двох мішках від кави. Мішки були звязані в горі тонким, новим шнурком. Голова і ноги були відтяті від туловища, так само повідрізувані були руки. Груди, плечі і голова мали на собі множество ран. На трупі не найдено ніякого одіня. Убитий міг мати 160 до 165 цм високи. Лице без заросту, волосе темно-біляве. Здогадують ся, що убитий був робітником і походив з Галичини. Виновників убийства поки що не висліджено.

— **Незвичайна месть.** Орігінально пімстив ся хтось на прокураторі в Чікаґо. Коли тамошний прокуратор Сальов відбував вязничну інспекцию і для проби усів на крісло, на котрім при помочи електричности виконують ся вироки смерти, хтось пустив таку сильну електричну струю, що Сальов в одній хвили упав трупом. Мимо слідства не відкрито доси виновника замаху.

† Померли: о. Антін Одіжиньский, б. гр. кат. парох на пенсиї, дня 24 марта с. р. в 86-ім році житя, в Самборі; — Севрон Горощук, чина св. Вас. Вел. дня 7 с. м. в монастири оо. Василиян в Крехові, в 39-ім році житя. Покійний виїздив два рази до Парани в Бразилії і там орґанізував наших кольоністів та положив в тій праци великі заслуги. Підкошене працею здоровлє приневолило его вернути до рідного краю, де розпращав ся зі сьвітом; — Генрик Гайдерер, старший прокуратор державний, дня 7 с. м. вечером, у Львові, в 53-ім році житя; — Софія з Левицких Луцка, вдова по сьвященику, дня 5 с. м. у Львові.

— **Сьвяточні карти.** Накладом „Сокільского Базару" вийшла серия ілюстрованих переписних листків до розсилання великодних желань. На картках, яких є 5 родів, маляр вдатно підхопив принагідну тему великодних сьвят і представив гарні картини в красках. На картинах зображено ґрупи писанок, на одній стіл заставлений сьвяченим, а на послідній портретики трех наших писателів: Шевченка, Шашкевича і Котляревского. Та серия найде без сумніву великий покуп, бо визначає ся своєрідними мотивами і в кождій руській хаті буде повитана яко дуже милий ґість. Ті переписні листки можна замовляти в „Сокільскім Базари" у Львові, ул. Руска ч. 1. Одна картка коштує 12 с.

Телеґрами.

Відень 10 цьвітня. В Будинку політехніки розпочали ся нині наради делеґатів австрийских товариств шкіл середних. Яко делеґат зі Львова прибув проф. Твардовский; він реферував справу положеня суплентів в Галичині і признаня емеритури що найменше по 15 літах служби.

Будапешт 10 цьвітня. В середу зберуть ся в клюбі незалежности всї коаліцийні партиї, а др. Векерле виголосить свою проґраму. На 12 с. м. лагодять многі товариства величезний похід зі смолосківами.

Неаполь 10 цьвітня. Нині рано завалив ся дах базару на Монте Олївето в Неаполи від тягару попелу і піску, яким сипле Везувій. Доси видобуто з під розвалин 7 трупів і 70 ранених.

Неаполь 10 цьвітня. Вибух Везувія здаєсь слабнути. Струя ляви пливе в сторону Кастелламаре і Сорренто.

Лян 10 цьвітня. Послїдний з вирятуваних гірників Бертон вийшов в суботу із шпиталя.

Петербург 10 цьвітня. (П. А.) Дотеперішний вислїд виборів до Думи державної представляє ся як слїдує: З 178 членів Думи, котрі мають бути вибрані з 27 провінций, вибрано доси 141; з того 79 належить до лївиці, 16 до центра, 4 до правиці а 42 вибраних не прилучило ся до ніякої партиї. В 37 случаях мусить відбути ся тіснійший вибір.

Петербург 10 цьвітня. З депортацийної вязниці втекло 6 дуже важних виновників полїтичних. З Перму доносять, що звідтам втекло 7 полїтичних вязнів а з ними щезла і сторожа вязниці.

Одеса 10 цьвітня. Военний суд засудив стражника пограничного Ігнатиєва на смерть через повішене за то, що убив дві жінки і дитину з причини, що тоті женщини не могли єму дати жаданих 25 копійок. Ігнатєв був призначений стеречи загроженого майна підчас погрому.

НАДІСЛАНЕ.

ОГОЛОШЕНЄ.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів". Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул Короля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язиці нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Книжки для молодїжи.

видавництва руск. Тов-а педаґоґічного припоручені ц. к. Радою шк. краєвою.

Образкові без тексту для дітий найнизшого степеня науки:

Ч. 100. Для розривки 1·20 К. — Ч. 99. Ах яке хороше 2 К. — Ч. 26. Наші зьвірята 80 сот.

Образкові з текстом для дітий другого степеня науки:

Ч. 8. Зьвіринець 20 с. — Ч. 9. Гостинець 20 с. — Ч. 10. Забавки 20 с. — Ч. 11. Менажерия 20 с. — Ч. 96. Дітвора 1 К. — Ч. 97. Зьвірята домашні 80 с. — Ч. 98. Приятелї дітий 1·20 К.

Ілюстровані для дітий третого і четвертого степеня науки:

Ч. 58. Казки народні ч. І. бр. 50 с., опр. 64 с. — Ч. 60, 62, 69, 75, 76. Казки Андерсена бр. по 50 с., опр. по 70 с. — Ч. 63. Казки Брянчанінова бр. 30 с., опр. 44. — Ч. 64. Робінзон Чайченко бр. 80 с., опр. 1·20 К. — Ч. 109. Робінсон велик. бр. 1·80 К, опр. 2·20 К. — Ч. 65. Мірон. Пригоди Дон Кіхота бр. 80 с., опр. 1·10 с. — Ч. 101. Гете-Франко: Лис Микита бр. 1 К, опр. 1·30 с.

Книжки без образків для дітий третого і четвертого степеня науки.

Ч. 109. Робінзон великий бр. 1 К 50 с, опр. 1·80 К. — Ч. 1. Молитвенник пар. опр. 30 с, опр. в полотно 40 с. — Ч. 3. Китиця желань 3 розш. видане бр. 40 с., опр. 60 с. — Ч. 4. Читанка бр. 20 с. — Ч. 13. Т. Шевченко. Кобзар для дітий 30 с. — Ч. 15. Юл. Верне. Подорож довкола землї бр. 1·20 К, опр. 1·50 К. — Ч. 29. Мальота. Без родини опр. 1·10 с. — Ч. 54. Т. Шевченко. Кобзар бр. 2 К, опр. 2 К 40 с, в полотні 2·70 с. — Ч. 71. Оповіданя для дітий бр. 40 с, опр. 54 с. — Ч. 72. М. Коцюбиньский. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 73. О. Катренко. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 74. Василь В-р. Подорож до краю Лїліпутів бр. 50 с, опр. 64 с. — 77. А. Кримский. Переклади бр. 40 с., опр. 54 с. — 82. Марта Борецка, іст. опов. бр. 40 с., опр. 60 с. — 84. Др. М. Пачовский. Народні думи з поясненями ч. І. 40 с., опр. 60 с. — 86. А. Толстой. Казки бр. 40 с., опр. 54 с. — 87. О. Кониський. Поеми бр. 30 с., опр. 44 с. — 88. Покарана лож. Комедийка Кучальского 20 с., опр. 34 с.— 90. Дивні Пригоди Комаха Санґвіна ч. І. 48 с., опр. 70 с. — 91. Е. Ярошиньска. Перша книжочка для малих дівчат 20 с. — 94. Е. Ярошиньска. Друга книжочка для м. дівчат 20 с., разом оправлені 54 с. — 92. Малий сьвіщаник 20 с. — 93. Клавдия Лукашевич. Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 с. — 103. Анґлїйські казки 24 с., опр. 38 с. — 104. Е. Ярошиньска. Повістки 24 с., опр. 90 с. — 106. Др. І. Франко. Абу Казимові капці 60 с., опр. 90 с. — 108. Збиточник Ґумфрі, з анґлїйск. 70 с, опр. 1 К. — 111. Л. Глїбів: Байки 10 с. — Ч. III., IV., VI. В. Чайченко: Комар, Грицько, Дума про княгиню Кобзаря по 10 с. — Ч. V., VII. Дніпрової Чайки: Казка про сонце та его сина, Писанка по 10 с. — 112. Істория куска хлїба бр. 50 с, опр. 64 с. — 115. В Джунґлях, брош. 50, опр. 64.

Книжки для молодїжи шкіл виділових:

Ч. 89. М. Вовчок. Інститутка бр. 40 с., опр. 60 с.— 95 Шекспір в повістках бр. 30 с., опр. 60 с.

Замовляти можна в канцелярії руского Тов. Педаґоґічного у Львові ул. Сикстуска 47 або в книгарні Товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1. Хто пришле гроші поперед, тому при замовленю книжок (в канцелярії Товариства) на квоту 10 К висилає Товариство книжки оплатно, а від подвижки дає 10 прц. рабату. При замовленях низше 10 К (на иньші книжки) треба дочислити оплату почтову.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителїв і т. д. Самостійні товариства щадничо-позичкові урядників уділяють під найкористнїйшими услівями і на довголїтні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.**

Інсерати
приймає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

5 корон і більше денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машинї. Проста і скора робота домова через цїлий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддаленє не має впливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної
ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерсплац 7. I. 469.

БІЛЄТИ ІЗДИ
на всї зелїзниці
краєві і заграничні
продає
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цїнах оригінальних.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може приимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).